

Tradice budoucnosti

Tradice budoucnosti - knižnice Dělského potápeče

Tradice budoucnosti byla obnovena na stránkách Dělského potápeče. Texty, které nevyšly knižně, budou postupně doplňovány.

Tradice budoucnosti není pouhá slovní hříčka. Název naznačuje, že „v proměnlivém světě existuje něco, co se nikdy nemění“. Korpus Tradice budoucnosti má být něčím víc než jen svědectvím o atmosféře doby, aktivitě jedinců a skupin. Vytváříme souvislý, překrývající se celek, aniž se vyhýbáme rozporům, vlastním všem smělym syntézám. Různá vzájemně si odporující zjištění platí ostatně i v exaktních vědách... Provokace, ponížená dnes na služku všelijakých úchylných minorit a jiných vlivných menšin, nás málo zajímá. Naší snahou je přispět dílem k rozšíření či alespoň udržování rozmanitosti myšlení, umožňující širší a celistvější světonázor bez podřizování se dobovým zájmům a konvencím. Takové úsilí bývá zpravidla retardováno a ohrožováno ideologickými překážkami. Někdy i pouhý zájem o určitá témata – dominující ideologií nejčastěji redukována na několik pouček a floskulí jí poplatných – vede k perzekučním následkům. Z tragického citění povrchnosti a nepřijatelnosti podobného jednání vyplývá náš nesmiřitelný vnitřní odpor vůči ideovému a dějinnému zplošťování. Tradice budoucnosti je manifestací tohoto odporu, což však neimplikuje naši bezvýhradnou identifikaci se všemi postoji a názory, které představuje.

Památka, tedy doslova to, co bychom si měli pamatovat a znát, je termín vznikající výběrem. Hodnocení toho, co je z minulosti důležité a co nikoli, nesmí zůstat jen výsadou systémových institucí. Sterilizace, falzifikace, vytlačování, selekce a prefabrikace faktů, delegitimizace pojmů, to jsou zavedené metody služebné historiografie. Řadovým konformistům, kteří úplně samozřejmě přecházejí do role obhájců oficiálního stanoviska mocných, lze přitom sotva co vyčítat: konformita je antropologickou konstantou. Bez určitého stupně konformity by život v lidských skupinách, od kmenových pospolitostí po politické národy, nebyl možný. Prostí lidé chtějí „žít“, chtějí „pracovat v oboru“ a tak se musejí

přizpůsobovat. Antropologickou konstantou je ovšem i nonkonformita: „Hrdinou je odedávna ten, kdo se odváží toho, o čem ostatní jen neurčitě uvažují!“ Necítíme se být hrdiny, ale nejsme ani schopni stát se konformisty. Smysl pro povinnost, pocit sounáležitosti s našimi „kacířskými“ předchůdci, nás zavazuje. Nepředstíráme „objektivitu“, uchopit či chápat složitost světa a jeho dění („dějin“) znamená vždy zjednodušovat. Jsme však proti každé monomanii ve prospěch plurality názorů!

Redakce Délského potápěče